

Arrest

nr. 349 291 van 29 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van “*Palestina afkomstig*” te zijn, op 14 november 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 oktober 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. JACOBS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2, van de Vreemdelingenwet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

De beschikking is gemotiveerd als volgt:

“1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat)” van 31 oktober 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 3 augustus 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 2 augustus 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument voor vluchtelingen dat geldig is tot 23 augustus 2028 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 4, Antwoord Griekse

Asiendiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 7; DVZ-dossier, "Bijkomende vragen M-status Griekenland").

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid:

"U verklaart te lijden aan een hoge bloeddruk sinds uw openhartoperatie in 2019 (NPO, p. 2, 3, document 5). Hierdoor ervaart u hoofdpijn en heeft u moeite met horen totdat uw medicatie in werking treedt (NPO, p. 22). U verklaarde ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat het goed met u ging en dat u zich in staat voelde om het interview af te leggen (NPO, p. 2, 3). Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u accuraat, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden en gaf u aan het einde van het onderhoud ook aan dat u de vragen goed begreep en alle redenen kon toelichten waarom u en Ahmed niet kunnen terugkeren naar Griekenland (NPO, p. 24).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- "in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",
- "Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",
- "Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- "alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";
- "Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";
- "Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals informatie van UNHCR, Human Rights Watch en OSAR, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat hij een kwetsbaar profiel heeft omdat hij fysiek en psychisch zwak is. Hij herhaalt dat hij lijdt aan een hoge bloeddruk en dat hij tijdens zijn verblijf in Griekenland meerdere keren opgenomen werd in het ziekenhuis hiervoor. Hij verwijst wederom naar de psychologische toestand van zijn zoon. Verzoeker stelt dat hij niet kan werken of deelnemen aan opleidingen omdat hij zijn zoon constant moet bijstaan uit vrees

voor epileptische of psychische crisissen. Deze zorglast en de aanhoudende medische problematiek veroorzaken voortdurende stress en hebben zijn eigen gezondheid verder verzwakt.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de vaststelling dat zowel de gezondheidstoestand van verzoeker als die van zijn zoon niet dermate fragiel is om aan hun situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde graad van kwetsbaarheid te verlenen, en een andere perceptie van hun leefomstandigheden in dit land te rechtvaardigen. De bestreden beslissing zette immers het volgende pertinent uiteen wat betreft verzoekers gezondheidstoestand:

“Betreffende uw eigen gezondheidstoestand blijkt uit uw verklaringen en documenten dat u in het verleden een openhartoperatie onderging en lijdt aan een hoge bloeddruk (NPO, p. 3, 22, document 5). De klachten die u ervaart zijn hoofdpijn, een gevlekt zicht en een geluid in uw oren (NPO, p. 22). U kent geen andere gezondheidsproblemen (NPO, p. 3). Ondanks uw fysieke klachten slaagde u er in Griekenland in om fysieke arbeid op de markt en in de landbouw te verrichten (NPO, p. 14, 18, 21). Het CGVS is dan ook van mening dat de door u beschreven medische problemen niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.”

Wat verzoekers zoon, A., betreft zette de beslissing tevens pertinent uiteen:

“Wat A.(...) betreft, blijkt uit uw verklaringen en zijn medische verslagen dat hij lijdt aan emotionele uitbarstingen, nachtmerries, posttraumatische stress, agorafobie en depressie en dat hij angstremmende medicatie en antidepressiva voorgeschreven krijgt (NPO, p. 4-7; document 6). U verklaart ook dat hij aan epilepsie lijdt en hierdoor regelmatig last heeft van aanvallen (NPO, p. 4-6). Omwille van zijn verslechterende psychologische toestand ondernam hij een zelfmoordpoging in België, verklaart u (NPO, p. 6, 7). Er werd psychologische ondersteuning gestart en u zegt dat zijn psychologische toestand verbeterde nadat hij naar de orthopedagoog begon te gaan en medicatie begon te nemen (NPO, p. 7). Hij heeft nog steeds dezelfde angsten, maar heeft door de psychologische sessies handvaten geleerd om hem te helpen wanneer hij stress of ingrijpende emoties ervaart (NPO, p. 4, 5). Hij ondernam geen verdere pogingen om zichzelf pijn te doen sinds hij startte met zijn therapie en medicatie, en u verklaart dat hij kalmer en beter begon te worden (NPO, p. 6). U verklaart dat A.(...) in totaal zo'n drie tot vier naar de orthopedagoog ging en u legt een attest van een huisarts, een algemeen medisch verslag en drie psychologische rapporten opgesteld van een klinische orthopedagoog neer (NPO, p. 5; document 6). In deze documenten wordt gesteld dat hij nood heeft aan verdere psychologische opvolging en dat hij cognitieve gedragstherapie volgt. Deze psychologische verslagen geven echter geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor A.(...) is opgestart. Verder worden zijn psychologische klachten uiterst summier opgesomd en wordt geen duidelijkheid gegeven over de manier waarop deze werden vastgesteld, noch de intensiteit van deze verschillende symptomen. Deze psychologische attesten baseren zich ook op de verklaringen en gedragingen van A.(...) tijdens de gesprekken met de klinische orthopedagoog, en er blijkt hieruit nergens dat zijn verklaringen en gedragingen op dit vlak op hun waarachtigheid zouden zijn onderzocht en/of dat hij werd onderworpen aan enig medisch of neuropsychologisch onderzoek. Verder zijn deze psychologische attesten tegenstrijdig met uw eigen verklaringen; in de psychologische attesten staat immers dat A.(...) actueel in een opvangcentrum zou verblijven en dat dit zijn trauma's zou verergeren, terwijl uit uw administratief dossier blijkt dat u al meer dan een jaar samen met A.(...) op een privéadres verblijft (document 7; adreswijziging d.d. 03.08.2024; NPO, p. 4). Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat in geen van de psychologische rapporten melding wordt gemaakt van een zelfmoordpoging. In het algemeen medisch verslag wordt een zelfmoordneiging vermeld (document 6).

In het licht van deze niet-onderbouwde psychologische verslagen is het CGVS dan ook van mening dat de psychologische problemen van A.(...), die niet op een andere manier worden aangetoond, niet voldoende zijn om aan zijn situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van zijn levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen. U verklaart verder dat A.(...) lijdt aan epilepsie en hier medicatie voor neemt, maar legt geen enkel document neer om deze verklaringen te staven. Evenmin kan uit de overige voorgelegde medische verslagen met betrekking tot uw zoon A.(...) een eerdere diagnose of behandeling voor epilepsie blijken. Het wordt niet vermeld bij zijn medische geschiedenis en de behandeling wijst enkel op de opstart van cognitieve gedragstherapie en een medicamenteuze behandeling met Laseaxan, Fluoxetine – middelen gebruikt om depressie en angst te behandelen - en een bijkomende dosis in geval van nood (document 6). Er werd u voor het CGVS uitgelegd dat het belangrijk is om zo veel mogelijk documenten te bezorgen over A.(...)s fysieke en psychologische toestand zodat het CGVS daar een correct beeld van kan krijgen en er werd u uitgelegd hoe u deze documenten kon bezorgen (NPO, p. 5, 6). Tot op heden stuurde u echter geen enkel aanvullend medische document dat uw verklaringen betreffende zijn epilepsie en fysieke klachten kan onderbouwen. Door het gebrek aan inhoudelijke medische documenten in verband met A.(...)s epilepsie geeft u geen concrete en

precieze informatie over de ernst van zijn aandoening en de frequentie en mogelijke complexiteit van zijn behandeling.”

Verzoeker brengt geen elementen bij die een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Bijgevolg werd er tevens terecht geoordeeld dat verzoeker geen nood had aan specifieke steunmaatregelen, wat hij tevens zelf al aangaf op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ-dossier, stuk 7, Vragenlijst “bijzondere procedurele noden”). De Raad herhaalt de motivering van de bestreden beslissing:

“U verklaart te lijden aan een hoge bloeddruk sinds uw openhartoperatie in 2019 (NPO, p. 2, 3, document 5). Hierdoor ervaart u hoofdpijn en heeft u moeite met horen totdat uw medicatie in werking treedt (NPO, p. 22). U verklaarde ten tijde van het persoonlijk onderhoud dat het goed met u ging en dat u zich in staat voelde om het interview af te leggen (NPO, p. 2, 3). Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u accuraat, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden en gaf u aan het einde van het onderhoud ook aan dat u de vragen goed begreep en alle redenen kon toelichten waarom u en A.(...) niet kunnen terugkeren naar Griekenland (NPO, p. 24).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 2 augustus 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Verzoekers uiteenzetting over de problemen die voorkomen bij het verlengen van de verblijfsvergunning is bijgevolg niet dienstig. Verzoeker gaf zelf aan over een AMKA en AFM te beschikken (DVZ-dossier, stuk 7, “Bijkomende vragen M-status Griekenland”; NPO, p. 9).

De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de motieven die pertinent uiteenzetten dat de vermeende vernietiging van de Griekse documenten slechts berust op verzoekers eigen beweringen en dat het mogelijk is om een vervangkaart te verkrijgen indien dit werkelijk het geval zou zijn.

In zoverre verzoeker nog stelt dat er een bewijs van woonplaats moet neergelegd worden voor het hebben van een actieve AMKA en AFM, benadrukt de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen en/of het activeren van de AMKA en AFM, wat zal blijken uit punt 8. De Raad herinnert er hierbij aan dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden. De vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de AMKA en AFM blijven aldus overeind.

Verzoeker toont aldus ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest, aangezien hij nog over een geldige ADET beschikt en geen bijzondere kwetsbaarheid heeft.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo verklaarde verzoeker dat het altijd al zijn bedoeling was om naar België te reizen en dat Griekenland voor hem slechts een doorreis was (NPO, p. 13, 15).

De Raad verwijst verder naar de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“U beschikte uw gehele verblijf in Griekenland over onderdak. Nadat u het centrum in Leros verliet ging u inwonen bij uw zoon S.(...), die op dat moment een appartement huurde met twee andere personen. Jullie verbleven hier tot 15 januari 2024, waarna jullie naar Kreta reisden (NPO p. 15). Uw zoon S.(...) ging naar Athene om uw zoon A.(...) op te halen uit het centrum en daarna woonden jullie allen in een verlaten huis aan de kust op Kreta tot juni 2024 (NPO, p. 16, 19). U verklaart dat A.(...) al die maanden niet naar school kon gaan omdat jullie ver van de stad woonden (NPO, p. 19). S.(...) verklaart echter dat hij A.(...) pas enkele dagen voor jullie definitieve vertrek uit Griekenland uit het centrum ging halen (NPO S.(...), p. 14). Geconfronteerd met uw verklaringen dat A.(...) maandenlang bij jullie in Kreta verbleef ontkent hij dit en houdt hij vol dat A.(...) slechts enkele dagen bij jullie was in Kreta (NPO S.(...), p. 14). Ook zegt hij dat jullie in Kreta wel dicht bij de stad verbleven; enkel jullie werkplaats was ver weg (NPO S.(...), p. 17). Verder zijn jullie tegenstrijdig over jullie verblijfplaatsen: u verklaart in Kreta in het verlaten huis te hebben verbleven, S.(...) zegt echter dat jullie hoofdverblijfplaats in Kreta een gedeeld appartement was (NPO, p. 21; NPO S.(...), p. 13). U biedt dan ook helemaal geen zicht op de omstandigheden van uw verblijf in Kreta.

Verder blijkt dat u en S.(...) zowel in Athene als Kreta werk vonden (NPO, p. 21). U werkte ongeveer anderhalve maand op een groentemarkt in Athene, en 25 dagen op een boerderij in Kreta (NPO, p. 14, 18, 21). S.(...) werkte in Athene in de landbouw en een restaurant en vond ook in Kreta onmiddellijk werk in de landbouw (NPO S.(...), p. 10, 15, 16).

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

U zocht naar werk door navraag te doen bij andere Arabieren en door winkels, boerderijen, bedrijven en restaurants te bezoeken (NPO, p. 19, 21). U ging niet naar interimkantoren en vroeg geen hulp aan de Griekse overheid in uw werkzoektocht (NPO, p. 19). Ook betreffende uw woonsituatie verzocht u enkel om hulp bij de organisaties Helios en Carestina, waarna u een maandelijks uitkering van 200 euro verkreeg (NPO, p. 20). U contacteerde geen andere overheidsdiensten of vluchtelingenorganisaties (NPO, p. 20). U ondernam geen pogingen om Grieks te leren, volgens u omdat u er de tijd niet voor had (NPO, p. 20).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van uw fysieke gezondheidstoestand doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Uit uw verklaringen blijkt verder dat uw zoon A.(...) toegang had tot onderwijs, hij verkreeg namelijk de nodige documenten om hem in te kunnen schrijven in een school (NPO, p. 19). U zegt dat hij niet naar school kon gaan omdat jullie verblijfplaats ver van de school was (NPO, p. 19).

Gezien de tegenstrijdige verklaringen van u en S.(...) betreffende jullie woonsituatie in Kreta en de periode dat A.(...) bij u en S.(...) verbleef (zie supra) kan er geen geloof worden gehecht aan deze verklaringen over A.(...)s gebrekkige toegang tot onderwijs.”

Bovendien wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid:

“Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zelfredzaam bent. U slaagde erin om op illegale wijze uit Gaza te vertrekken (NPO, p. 13). Naast Arabisch spreekt u ook een beetje Engels (NPO, p. 12). U beschikte in Griekenland over een netwerk van andere vluchtelingen die u om raad kon vragen (NPO, p. 15). In Griekenland kon u de procedure doorlopen om uw Griekse documenten te verkrijgen (NPO, p. 8), wat niet automatisch gebeurt. Het CGVS wijst er op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (zie Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535>). U kon

zich bij een organisatie genaamd Carestina aanmelden en verkreeg gedurende zes maanden een maandelijkse uitkering van 200 euro (NPO, p. 20). U kon op korte tijd naar Athene, Kreta en Thessaloniki reizen (NPO, p. 15, 20). U beschikte in Griekenland over onderdak en vond meermaals werk (NPO, p. 14-16, 18, 19, 21)."

Verder had verzoeker geen problemen met toegang tot de Griekse gezondheidszorg:

"U verklaart zelf geen problemen te hebben gekend om toegang te krijgen tot medische hulp in Griekenland: u vertelde over uw problemen, u kreeg een afspraak en vervolgens een behandeling (NPO, p. 22). U kon uw bloeddrukmedicatie verkrijgen en werd meerdere keren opgenomen en behandeld in het ziekenhuis (NPO, p. 22). De enige bemerkingen die u heeft is dat de zorg in Griekenland niet de perfecte zorg van België is (NPO, p. 22). Betreffende de medische situatie van A.(...) verklaart u dat het moeilijk was om voor hem hulp te verkrijgen (NPO, p. 22). U kon medicatie verkrijgen voor zijn epilepsie maar die was niet gratis (NPO, p. 22). U zocht naar private dokters om hem te onderzoeken maar die bleken te duur (NPO, p. 22). U ging nooit met hem naar een publiek ziekenhuis, omdat de taxirit naar daar volgens u te duur zou zijn geweest (NPO, p. 22). Er kan opgemerkt worden dat het uw eigen keuze was om naar een afgelegen locatie te verhuizen waar deze diensten niet of in mindere mate beschikbaar waren. U verzocht ook nooit om psychologische hulp voor A.(...) in Griekenland (NPO, p. 22). Hieruit blijkt geenszins dat A.(...) geen toegang had tot medische en psychologische zorg in Griekenland en dat u ernstige pogingen heeft ondernomen om die zorg te verkrijgen."

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en een netwerk en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Verder wijst de Raad erop dat er geen abstractie kan gemaakt worden van de ongeloofwaardige verklaringen die verzoeker en zijn zoon A. hebben afgelegd:

"U verklaart dat u en uw zonen als begunstigden van internationale bescherming problemen kenden met de familie S.(...) A.(...) omwille van een landdispuut dat al meerdere generaties gaande is. U werd tweemaal fysiek aangevallen en bij de tweede aanval was ook uw zoon S.(...) betrokken (NPO, p. 15, 16)

Jullie verklaringen omtrent deze incidenten worden als ongeloofwaardig bevonden. Zo zegt uw zoon dat u deze familie ontmoette in jullie jeugdhoezel (NPO S.(...), p. 10), terwijl u verklaart dat een persoon van deze familie op u afstapte op de groentemarkt waar u werkte (NPO, p. 15, 16). Verder is het opmerkelijk dat u en uw zoon bij de DVZ geen enkele vermelding maken van deze fysieke aanvallen; jullie verklaren slechts dat jullie mensen van deze familie zagen in Griekenland en wegvluchtten om problemen te voorkomen (Vragenlijst CGVS 3.8 S.(...) d.d. 18.09.2024; Vragenlijst CGVS 3.5 H.(...) d.d. 18.09.2025). U verklaarde uitdrukkelijk geen directe problemen met hen te hebben gekend (Vragenlijst CGVS 3.5 H.(...) d.d. 18.09.2025). Voor het CGVS maken jullie echter melding van meerdere en ernstige aanvallen waarbij jullie beiden verwondingen opliepen (NPO S.(...), p. 10, 12; NPO, p. 16). Hiermee geconfronteerd zegt u slechts dat u bij het eerste interview wel vermeldde dat er een gevecht plaatsvond, maar er geen details over gaf (NPO, p. 17), waarmee u deze tegenstrijdigheden niet kan uitklaren. U verklaart verder dat u na deze aanval naar het ziekenhuis werd gebracht en er een maand tot 50 dagen verbleef eer u voldoende hersteld was om te vertrekken (NPO, p. 16). U was pas vier dagen na de aanval in staat om de politie te woord te staan, nadat zij u hadden opgezocht in het ziekenhuis om u te horen over de aanval (NPO, p. 16). Uw zoon verklaart echter dat u geen medische zorg kreeg na deze aanval (NPO S.(...), p. 12). Geconfronteerd met jullie tegenstrijdige verklaringen zegt uw zoon dat u vaak naar het ziekenhuis ging om medische hulp te verzoeken, maar er nooit heeft verbleven (NPO S.(...), p. 12, 13). Ten slotte zijn jullie ook tegenstrijdig over de manieren waarop jullie om politiebescherming verzochten. U zegt slechts met de politie te hebben gesproken toen ze u opzochten in het ziekenhuis en dat u daarna nooit meer geprobeerd heeft hen te contacteren (NPO, p. 16, 17). Uw zoon zegt dat jullie de dag van de aanval waarbij jullie beiden gewond raakten samen naar het politiekantoor in Athene gingen met een tolk, maar er niet geholpen werden (NPO S.(...), p. 12). Hij verklaart dat jullie in totaal vier keer naar de politie gingen (NPO S.(...), p. 13). Geconfronteerd met jullie tegenstrijdige verklaringen zegt uw zoon slechts dat u meerdere aanvallen kende en hij enkel over de aanval praatte waar

hij zelf ook aanwezig was (NPO S.(...), p. 12), waarmee hij deze tegenstrijdige verklaringen over dit incident geenszins kan verschonen.

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incidenten met derden - u verklaart het slachtoffer te zijn geweest van een poging tot diefstal in Kreta (NPO, p. 17) - wordt opgemerkt dat dit incident onvoldoende ernstig is om van vervolging of ernstige schade te spreken. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat dit maar één keer gebeurde en dat u niet fysiek aangevallen werd (NPO, p. 21, 22).

U stelt dat uw zoon A.(...) in Griekenland tweemaal het slachtoffer werd van seksuele aanranding: eenmaal in het opvangcentrum door andere jongeren en eenmaal in Kreta door twee onbekende mannen (NPO, p. 17). In het opvangcentrum meldde hij dit en werd hij ter bescherming overgeplaatst naar een andere kamer (NPO, p. 17). In Kreta maakten jullie geen melding bij de politie van dit incident (NPO, p. 17).

Vooreerst berusten deze verklaringen louter op uw eigen beweringen. Er wordt opgemerkt dat u géén melding maakte van deze incidenten bij de DVZ en daar enkel over jullie problemen met de familie S.(...) A.(...) vertelt (Vragenlijst CGVS 3.5 H.(...) d.d. 18.09.2025). U verklaart dat jullie niet naar de politie gingen omdat jullie een vreedevolle familie zijn die niet graag naar de politie gaat (NPO, p. 17). Ook wisten jullie niet wie de daders waren (NPO, p. 17). Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om de agressors van A.(...) op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat jullie grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van jullie verwacht worden dat jullie alle mogelijke middelen uitputten die het recht in Griekenland jullie biedt, evenals dat jullie dit uitvoerig en omstandig documenteren. U legt echter géén stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die A.(...) volgens u te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Dit plaatst een wezenlijke kanttekening bij de waarachtigheid, minstens de ernst van deze feiten.

Zelfs al zou het CGVS uw verklaringen betreffende deze incidenten niet in twijfel trekken, wordt erop gewezen dat dergelijke feiten - hoe ernstig en betreurenswaardig ook - zich in principe in elke EU-lidstaat kunnen voordoen, ook in België."

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen.

12. In de mate verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

13. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu

gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

2. Een verzoek tot horen na een beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet heeft uitsluitend tot doel mee te delen dat men zijn standpunt alsnog op de terechtzitting wil uiteenzetten. Die vraag biedt verzoeker echter geenszins de mogelijkheid nieuwe middelen of argumenten aan te voeren.

Het gaat er enkel om dat de betrokkene die daarom verzoekt de mogelijkheid krijgt zijn standpunt op de terechtzitting uiteen te zetten indien hij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen argumentatie (RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; RvS 29 oktober 2013, nr. 10.017 (c)). Een verzoek tot horen dient niet om het verzoekschrift uit te breiden, en kan en mag derhalve niet als dusdanig worden gebruikt.

Andere in de vraag tot horen neergeschreven opmerkingen en argumenten dan de loutere vraag om naar aanleiding van de beschikking op grond van oud artikel 39/73 van de Vreemdelingenwet te worden gehoord op zitting, zijn om die reden niet dienstig, nuttig of ontvankelijk.

3. Met zijn betoog en aanvullende nota neergelegd ter zitting brengt verzoeker geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die afbreuk doen aan de beschikking van 22 april 2026.

3.1. Verzoeker blijkt niet specifiek of concreet een motief van de beschikking te bekritisieren. Bijgevolg brengt hij geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

3.2. De algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland wordt niet anders beoordeeld aan de hand van de informatie die verzoeker in zijn aanvullende nota ter terechtzitting heeft aangebracht. Hoewel de aanvullende nota nog andere gegevens bevat dan de informatie die eerder voorlag bij de kennisgeving van de beschikking, zoals het de RSA-rapporten van september 2025 en maart en april 2026, laat deze landeninformatie evenwel niet toe te besluiten dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

3.3. De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar de elementen van het verzoekschrift, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking.

3.4. In zoverre verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting nog verwijst naar rechtspraak van de Verenigde Kamers van de Raad, is een verwijzing naar rechtspraak van de Raad niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld.

3.5. Verzoeker wijst ter terechtzitting op zijn verbeterde situatie in België en de medische toestand van zijn moeder die momenteel in Egypte voor medische zorgen verblijft. Verzoeker stuurt met dit betoog echter aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (*cfr.* HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 22 april 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP
-----------------	-------------